

SVÁTEK SVATÉ RODINY

27. prosince 2020

Vstupní antifona – Lk 2,16

Pastýři spěchali a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích.

Vstupní modlitba

Posiluj nás, Bože,

ať v každodenním životě následujeme příklad svaté Rodiny

a svůj pozemský domov naplňujeme společenstvím lásky,

abychom v nebeském domově dosáhli věčné odměny a radosti.

Skrze tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, který s Tebou v jednotě Ducha Svatého

žije a kraluje po všechny věky věků.

Amen

1. čtení – Sir 3,3-7.14-17a (řec. 2-6.12-14)

Kdo se bojí Pána, ctí rodiče.

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmíruje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmi se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábně-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti (jako náhrada) za tvé hříchy.

Žl 105,1-2.3-4.5-6.8-9

Odp: Hospodin sám je náš Bůh, pamatuje věčně na svoji smlouvu.

Oslavujte Hospodina, vzývejte jeho jméno,

hlásejte mezi národy jeho díla.

Zpívejte mu, hrejte mu,

vypravujte o všech jeho divích!

Honoste se jeho svatým jménem,

ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina!

Uvažujte o Hospodinu a jeho moci,

hledejte stále jeho tvář!

Pamatujte na divy, které učinil,

na jeho zázraky a rozsudky jeho úst,

potomstvo Abraháma, jeho služebníka,

synové Jakuba, jeho vyvoleného!

Pamatuje věčně na svoji smlouvu,

na slib, který ustanovil pro tisíc pokolení,

na smlouvu, kterou sjednal s Abrahámem,

na svou přísahu Izákovi.

2. čtení – Kol 3,12-21

Rodinný život v Pánu..

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

(Bratři!) Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto (odpouštějte) i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte (za to) vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno (dělejte) ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvahy.

Zpěv před evangeliem – Žid 1,1-2

Aleluja. Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh v minulosti k našim předkům skrze proroky. V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Aleluja.

Evangelium – Lk 2,22-40

Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: 'Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!' Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužije smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: "Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu." Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: "On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč - aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí." Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova - bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.